eū qui rex celi sit terrena regna et honores nō ambire: sed magis abi-
dere? Porro beati qui ꝑsecutōez pa
tiunt̄ ꝓpter iusticiā: qm̄ ipsoꝝ ē re-
gnum celoꝝ. Itaq; de hijs tribus
nunc petrus interrogat̄: q̄a prius
inuentus fuerat minus hn̄s. Audi
ens enim ꝑmo de passione dn̄i. ferre
non potuit. tanq̄z dulciter diligēs:
sed absit inquit a te: vtpote insipiē
ter amans. Vnde et audire meruit.
Vade rettro sathana: qm̄ non sa-
pis ea que dei sūt. Simile aliquid in
apostolis erat quibꝫ dicebat̄: si dili
geretis me gauderetis vtiq; q̄a va
do ad patrē: imo vero q̄a diligūt do
lent. Et diligunt ⁊ non diligūt: dili
gunt dulciter: sed non sapient̄. No
cte vero ipsa q̄ tradendus erat do-
minus ⁊ dulciter ⁊ prudenter dili-
gebat petrus cum diceret: tecū pa
ratus sum et in carcerē ⁊ in mortez
ire: sed non diligebat fortiter: qm̄
qui cecidit stabili nō erat ille g̃du.
Nondū venerat virtus ex alto: qua
accepta non negauit sed libera vo
ce vsus: vos inq̄t iudicate vtrū deo
magis obedire oporteat an hommi
bꝫ. An non ꝯgrue de dilectōe req̄-
ritur: qui pascēdo ꝑponit̄ gregi. Il
le eni preesse debet alijs: q̄ vino ca-
ritatis debriatus estuat: immemor
sui: vt non querat que sua sūt ꝫ ma
gis que ihesu xp̄i. Et nota q̄a req̄-
situs petrus an diligat plus his. tā
tum respōdit se diligere: nō audēs
affirmare qd̄ prius se dixisse temē
ꝯfundebat̄: ⁊ fortasse ꝓpterea con-
tristatus est. Dixerat eni prius. Et
si om̄es scandalisati fuerint in te: ꝫ
non ego.

De ligno feno ⁊ stipula.

Nusq̄ est securitas frēs: ne-
q; in celo neq; in paradiso:
multominus in mundo. In
celo enim cecidit angelus sub pre-
sentia diuinitatis: adā in paradiso
de loco voluptatis: iudas in mundo
de scola saluatoris. Hec idcirco di-
xerim ne quis sibi de loco isto blan
diatur. q̄a dicitur locus iste sanctꝰ
est: q̄a non locus homines: ꝫ hoies
locū sanctificant. Sūt eni etiā inter
nos tria genera hominū: ipsaq; sa-
tis incongrua ⁊ ordini ⁊ homini qui
hāc viā ingressus est. Sūt eni q̄ bn̄
inceperūt: ꝫ statim defecerunt. Et
sūt q̄ nunq̄z inceperūt: ꝫ in sua mol-
licie ꝑmāserūt ⁊ ꝑmanēt. Et sūt qui
raptant̄ spū leuitatis: tardi ad au
diendū veloces ad loquendū. para
tissimi cursim enumerare qd̄ faciūt:
si q̄d faciūt tamē. Nūqnid vel istos
repellet deus? Nō si in fūdamēto ꝑ
māserit: ꝫ salui erūt: sic tn̄ q̄i ꝑ ignē
Per quē ignē? Dicit apl̄us. Fūda-
mentū aliud nemo p̄t ponē p̄ter id
qd̄ positū est: qd̄ est xp̄s ihs. Si q̄s
edificauerit sup fūdamentum hꝫ. li-
gnū. fenū. stipulā. detrimentū pati-
etur. Ipse aūt saluus erit: sic tamē
q̄i ꝑ ignē. Fūdamētū xp̄s est. lignū
fragile est: fenū molle: stipula leuis
Lignū sūt. q̄ fortit̄ inceperunt: fra-
cti nō renodant̄. Fenū sūt. q̄ fugiē
da mollicie tepefacti: nec sūmitate
digiti vt d̄r labores arduos attigē
voluerūt. Stipula sunt. q̄ leuitatis
motibꝫ exsufflati. nūq̄ ī eodē statu
ꝑmanēt. Et timendū q̄dez ē de istis
ꝫ nō desperādū: qr si in fūdamento
xp̄m habuerint. hꝫ est in hac vita vi
tā finierint. salui erūt. sic tn̄ q̄si per
ignē. Ignis tria hz: fumū. lucē. ar-
dorē. Fumus excitat lacrimas: lux
vicina illuminat: ardor adurit. Ita

et q̄ eiusin obi est·fumū ꝫ est amari
tudmē m mente hꝛe debet: qꝛ tepi-
dus est·q̄a remissus est·qꝛ leuis: qꝛ
ordmē quantū m se est fubruit ⁊ p̄
turbat· Sed ꝛlucē m ore: vt q̄lis est
m mente talē se m ofessione ⁊dicat
et plāgat: vt ⁊ lingua acuat oscien
tia ⁊ oscientiam arguat lingua· Ne
cesse est q̄z vt aꝛdorē sentiat m cor-
pore idest penitentie tribulatōez: et
si nō multimodā: aliquā tñ· Putas
q̄a sic cōpūctos corde·ore ofessos·
corpore fatigatos abiciet: q̄ omnes
hoies vult saluos fieri· et nemmem
vult pire? Sūt alij q̄ edificāt super
fundamentū ꝫ aurū argentū et la-
pides p̄ciosos: qui vehemēt incipi-
unt·vehemētius pficiunt·vehemē-
tissime pficiūt: nō attēdentes q̄d ca
ro possit ꝫ quid sp̄us velit.

De triplici genē cogitatōnū nrāz.

Amonet nos btūs bñdict⁹
frēs sollicitos esse circa co-
gitatōes nras·sapiētis vti
q̄z ofiliū sequens · qui om̄i custodia
cor custodire suadet: qm̄ ab ipso vi
ta p̄cedit· Tria igit̄ occurrūt ge-
nera cogitatōnū: a quib⁹ multa sol
licitudme cauē necesse fit eos q̄ con
uertunt̄ ad cor: et dignū deo in se
metipsis tēplū exhibere festimāt·
Sūt eni nōnulle interdū cogitatio-
nes penitus ociosę tad rē nō ptimē
tes: q̄s tam facile abicere q̄z recipe
re facile possit anima: dūmō sit secū
habitans m corde suo tassistēs dña
tori vniuerse terre· Sūt alie cogi-
tatōes violente magis ⁊ fortius ad
hꝛentes: que videlicet ad necessita
tes nature ptmentes· q̄si ex eodem
assumpte limo de quo et nos facti
sumus: si paululuz mfederint auelli
neq̄unt sine lesiōe ⁊ difficultate· Se
pe eni sic afficit nos cogitatō car-
nalis de cibo·de potu siue vestimēto·
vt vix eradicari queat de cordibꝫ
nostris: qđ nō aliunde est: misi q̄ et
ipsa limosa ⁊ viscosa quodammodo
limosam mbilominus ⁊ glutmosam
muenerit terrā· Nō sine causa enim
dictū est hoiem plasmatū nō de ter-
ra qualibet: ꝫ de limo· Vide eni q̄z
limosū sit corpus· quod ipsi q̄z spūi
tā fortiē et pene mdissolubiliter m-
hꝛeret: vt vix cum multa afflictōne
possit aliq̄n separari· Quid g̃ agen
dū·cū limosa illa cogitatō mentem
subierit? Plane exclamandū nobis
est cū sancto iacob atq̄z dicendum·
Ruben p̄mogenitus meus nō cre-
scas: ascēdisti eni cubile patris tui·
Ruben eni et carnalis atq̄z sangui-
nea hmōi ocupiscētia est · Que tūc
cubile nostrū ascēdit cū nō solū me
moriā tangit cogitatōe: ꝫ ⁊ ipsum
voluntatis stratū mgredit̄ et pol-
luit parua delectatōne· Bene autē
primogenitus noster dr appetitus
ille carnalis: qui iam ipso nimirū m-
itio vite nostre m nobis pullulat:
cū ceteravicia p̄cessu tēporis ex ma
licia mūdi huius varijsq̄z occasioni-
bꝫ trahant̄· Opter g̃ reprimē quē
extmguē nō possumus appetitū: vt
g̃ cito cubile nostrū mgredit̄·cre-
scere eū nullaten⁹ patiamur: ꝫ sub
nobis sit quēadmodū dicit scriptu-
ra· Subter te erit appetitus tuus: ⁊
tu dñaberis illius· Tā vero terciū co
gitatōnū genus immūdū nimis ac
fetidū est: qđ nec admittere q̄dem
vlla rōne debemus: ꝫ a longe pre-
sentire fetorē et tota vtute repellē
toto aio ꝓpulsare: ⁊ cōuersi statim
ad gemitus· lacrimis atq̄z suspirijs
muocātes sp̄ūm q̄ adiuuet mfirmi-